

02/2007

Nr. Operator: 2443

Dosar nr. 007

ROMÂNIA
TRIBUNALUL GORJ
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI CONTENCIOS ADMINISTRATIV

Sentința nr. 7
Ședința publică din 10 Iulie 2007

Completul compus din:

PREȘEDINTE

Grefier

Pe rol fiind pronunțarea asupra dezbatelor care au avut loc în ședința publică din 03.07.2007, cu privire la contestația formulată de contestatoarea SC SRL Tg-Jiu, împotriva deciziei nr. 31.01.2007, emisă de intimata DGFP Gorj, împotriva deciziei de impunere nr. 31.01.2006, a raportului de inspecție fiscală nr. 18.01.2006, încheiate de D.G.F.P. Gorj.

La apelul nominal au lipsit părțile.

Procedura legal îndeplinită din ziua dezbatelor.

Deliberând, tribunalul pronunță următoarea sentință.

TRIBUNALUL

Asupra contestației de față;

Prin cererea depusă la data de 06.02.2007, la Tribunalul Gorj, contestatoarea SC SRL Tg-Jiu, a solicitat anularea deciziei nr. 31.01.2007, emisă de intimata DGFP Gorj, a deciziei de impunere nr. 31.01.2006, a raportului de inspecție fiscală nr. 18.01.2006, încheiate de D.G.F.P. Gorj, pentru suma de lei.

Aceasta a solicitat suspendarea executării acestor acte administrative până la soluționarea definitivă și irevocabilă a cauzei.

În motivarea cererii, a arătat că prin raportul de inspecție fiscală nr. 18.01.2006, s-a constatat că societatea ar fi înregistrat în evidența contabilă 9 facturi fiscale, în care la rubrica furnizor erau specificate societăți care, fie nu figurează în baza de date a M.F.P., fie nu au achiziționat facturile cu numărul și serile menționate: factura nr. 14.04.2002; factura CJ ACG nr. 18.04.2002; factura CV ACM nr. 1/01.07.2002; factura TM ACK nr. 23.01.10.2002; factura BV ACG nr. 2.10.2002; factura TM ACK nr. 25.10.2002; factura CV ACM nr. 2/28.11.2002; factura HR AICI nr. 7/10.12.2002; factura BV ACG nr. 17.12.2002.

Că, s-au stabilit obligații suplimentare în sumă de lei, însă în perioada ianuarie 2002- decembrie 2002, societatea a înregistrat în evidența contabilă facturi fiscale care au calitatea de documente justificative, întrucât au fost prezentate certificate de înregistrare emise de O.R.C. Gorj.

Mărfurile menționate în aceste facturi fiscale au existat, au fost recepționate și vândute, susținându-se că societatea a avut calitatea de cumpărător de bună-credință.

Intimata D.G.F.P. Gorj, formulează întâmpinare solicitând respingerea contestației ca neîntemeiată și arătând în acest sens că cele 9 facturi fiscale nu au calitatea de document justificativ, deoarece emanau, de la furnizori care nu erau înregistrați în baza de date a Direcțiilor Generale ale Finanțelor Publice Județene, unde își au reședința respectivi furnizori.

Arată intimata că D.G.F.P. Timiș a comunicat că SC SRL nu e înmatriculată în județul Timiș și facturile fiscale seria TM ACK nr.

nu figurează în baza de date a Serviciului Autorizații din cadrul D.G.F.P. Timiș.

D.G.G.P. Covasna a comunicat că SC _____, nu figurează în baza sa de date, iar facturile seria CV ACM nr. _____ /01.07.2002 și seria CV ACM nr. _____ /28.11.2002, nu au fost achiziționate din județul Covasna, situație asemănătoare întâlnindu-se și la celelalte facturi fiscale.

Înregistrându-se în contabilitate aceste facturi care nu au calitatea de document justificativ, a fost prejudiciat bugetul statului cu suma de _____ lei, din care: _____ lei, reprezintă impozit pe profit, _____ lei, reprezintă dobânzi de întârziere aferente acestuia, _____ lei, reprezintă penalități de întârziere aferente impozitului pe profit, _____ lei, reprezintă TVA de plată suplimentar, _____ lei, reprezintă dobânzi de întârziere, aferente TVA și _____ lei, reprezintă penalități de întârziere aferente TVA.

Susține intimata că, reclamanta avea obligația verificării modului de întocmire a facturilor fiscale, primite de la prestatori, ceea ce nu a făcut, astfel că, mărfurile respective sunt considerate fără documente legale de proveniență.

Procedând în acest mod, societatea a încălecat dispozițiile art. 6 din H.G. 831/1997, art. 19 lit. a din O.U.G. nr. 17/2000, art. 22 alin.5 lit. a din Legea 345/2002.

În ce privește cererea de suspendare a executării actelor administrative, formulată de contestatoarea, intimata a invocat faptul că aceasta nu a achitat cauțiunea prevăzută de Codul de Procedură Fiscală, nu este motivată în fapt și în drept și este nefondată.

În dovedirea cererii contestatoarea a depus la dosar copii xerox după decizia nr. _____ din 08.01.2007, după decizia nr. _____ 17.03.2006, după decizia de impunere, procesul-verbal din 18.01.2006, raportul de inspecție fiscală din 18.01.2006.

Prin încheierea nr. _____ /10.04.2007, a fost respinsă cererea contestatoarei pentru suspendarea deciziei de impunere nr. _____ /31.01.2006, constatându-se că societatea nu a achitat cauțiunea, prevăzută art.85 alin.2 Cod Procedură Fiscală, stabilită în cuantum de 5% din suma contestată, respectiv suma de _____ lei, prin încheierea din 27.03.2007.

Prin încheierea din 24.04.2007, s-a pus în discuția părților necesitatea efectuării unei expertize contabile, probă la care apărătorul contestatoarei a achiesat, iar reprezentantul intimitei nu s-a opus, numindu-se expert doamna Militaru Mariana, cu un onorariu de _____ lei, aceasta urmând să răspundă la obiectivele stabilite prin această încheiere de ședință: să se stabilească și să se verifice dacă reclamanta datorează la bugetul de stat suma de _____ lei, ce reprezintă aceasta, să se stabilească dacă sumele precizate în contestație sunt corect calculate, reprezentând impozit pe profit, TVA, penalități și majorări de întârziere.

Expertul urma să analizeze actele care au stat la baza emiterii deciziei contestate și va argumenta susținerile sale pe textele legale în vigoare.

Raportul de expertiză a fost depus la dosar la data de 19.06.2007, expertul arătând că suma de _____ lei, a fost corect calculată, sumele precizate în contestație sunt corecte, problema fiind aceea dacă cele 9 facturi au sau nu calitatea de document justificativ.

În acest sens, expertul invocă disp. art. 6 din H.G. 831/1997, pentru aprobarea modelelor formularelor comune, privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice, privind întocmirea și utilizarea acestora, cu modificările ulterioare, potrivit căruia „procurarea și utilizarea de facturi tipizate cu regim special de înscriere și numerotare din alte surse decât cele prevăzute în prezenta hotărâre sunt interzise. Operațiunile consemnate în aceste formulare, nu pot fi înregistrate în contabilitate, iar bunurile care fac obiectul tranzacțiilor respective, sunt considerate fără documente legale de proveniență.”

Părerea expertului este în sensul că aceste dispoziții trebuie coroborate cu art.1 alin.2 și 5 din aceeași hotărâre de guvern, art. 1 alin.2 prevăzând că persoanele juridice și persoanele fizice prevăzute la art. 1 din Legea Contabilității nr. 82/1991, vor utiliza pentru determinarea veniturilor din activitatea de exploatare, numai formulare tipizate cu regim special, comune pe economie.

Potrivit alin.5 al aceluiași articol, „formularele prevăzute în anexa nr. 1 A, se asigură de către Regia Autonomă - Imprimeria Națională, sau de alte unități tipografice sub supravegherea acesteia, selectate pe baza criteriilor stabilite prin ordin al Ministrului Finanțelor.

Expertul susține că procurarea acestor tipizate trebuie să se facă numai pentru evidențierea veniturilor, dar nu și a cheltuielilor, iar pentru determinarea și evidențierea cheltuielilor, documentele justificative sunt primite direct și nemijlocit de la furnizorii de bunuri și servicii, acesta apreciind că art. 6 din HG. 831/1997, nu poate fi reținut ca temei al deciziei D.G.F.P.

Expertul susține că facturile respective îndeplinesc condițiile legale pentru a fi înregistrate în contabilitate, ele respectând H.G. 831/1997 și art. 29 pct. B din Legea 345/2002, privind taxa pe valoare adăugată, că, toate mărfurile aferente facturilor în cauză se regăseseră în volumul vânzărilor și evidențiate în venituri.

Raportul de expertiză fiind depus la data de 19.06.2007, la dosarul cauzei, s-a acordat un nou termen, la data de 03.07.2007, pentru ca părțile să poată studia și observa raportul, dată la care s-a formulat o cerere de amânare, care a fost respinsă, dispunându-se amânarea pronunțării pentru ca apărătorul petentei să poată formula concluzii scrise la dosar.

Tribunalul, analizând actele și lucrările dosarului, constată că este nefondată contestația formulată de SC [redacted] - Tg-Jiu, împotriva deciziei nr. 1/08.01.2007, a deciziei de impunere nr. 1/31.01.2006, a raportului de inspecție fiscală nr. [redacted] și a procesului-verbal din 18.01.2006, documente emise și încheiate de D.G.F.P. Gorj și o va respinge cu următoarea motivare:

În urma unui control efectuat la societatea petentă, s-au încheiat procesul-verbal de 18.01.2006, raportul de inspecție fiscală din aceeași dată înregistrat la nr. 1/23.01.2006, la D.G.F.P. Gorj, iar în baza acestora, s-a emis decizia de impunere nr. 1/31.01.2006, prin care s-a stabilit în sarcina societății SC [redacted] SRL, obligația de plată la bugetul consolidat al statului al sumei de [redacted] lei.

Petenta a contestat aceste acte administrativ-fiscale, la D.G.F.P. Gorj, iar prin decizia nr. 1/17.03.2006, s-a dispus suspendarea soluționării cauzei pentru această sumă și s-a respins ca neîntemeiată cererea de suspendare a executării deciziei de impunere nr. 1/31.01.2006, decizie care nu a fost contestată de petentă la instanță.

Pentru a pronunța această decizie s-a reținut că, constatările organelor de inspecție fiscală au fost înaintate cu adresa nr. [redacted] 20.02.2006, la Parchetul de pe lângă Judecătoria Tg-Jiu, urmând a se stabili dacă în speță s-a comis infracțiunea de evaziune fiscală, incriminată de art. 9 lit. c din Legea 241/2005, pentru combaterea evaziunii fiscale.

Pe fondul contestației, intimata D.G.F.P. Gorj, s-a pronunțat prin Decizia nr. 1/08.01.2007, menționându-se că prin decizia nr. [redacted] 1/2006, pronunțată de Curtea de Apel Craiova în dosarul nr. [redacted] 154/2006 și obligă D.G.F.P. Gorj, să procedeze la soluționarea pe fond a contestației.

În decizia nr. 2, sunt analizate cele 9 facturi, arătându-se că în perioada ianuarie 2002-decembrie 2002, SC Samidra Impex SRL, a înregistrat în evidența contabilă 9 facturi, dar în urma verificărilor făcute s-a stabilit că acestea au fost emise de societăți care nu figurau în baza de date a D.G.F.P. Timiș, D.G.F.P. Covasna, D.G.F.P. Cluj, D.G.F.P. Brașov, iar facturile nu au fost achiziționate din aceste județe, sau nu au fost înregistrate în aceste județe.

Tribunalul apreciază că aceste 9 facturi nu pot fi reținute ca documente justificative, întrucât cuprind elemente nereale și înregistrează date false, nu poate constitui document justificativ o factură emisă de o societate care din punct de vedere legal nu există, nu este înregistrată legal la registrul comerțului din județul respectiv și astfel nu figurează în baza de date de Direcției Județene a Finanțelor Publice.

Nu poate fi reținută opinia expertului, în sensul că persoanele juridice și persoanele fizice prevăzută în art. 1 din Legea Contabilității, au obligația să utilizeze formulare tipizate cu regim special, numai pentru determinarea veniturilor din activitatea de exploatare, iar pentru determinarea și evidențierea cheltuielilor, orice document primit de la furnizori, trebuie să aibă calitatea de document justificativ.

Această opinie este incorectă, deoarece, calitatea de document justificativ o are un document fără a avea legătură cu veniturile sau cheltuielile unui agent economic, legiuitorul nu a înțeles să creeze două regimuri juridice pentru documentele contabile, unul vizând veniturile agenților economici, iar celălalt vizând modul de înregistrare și calculare a cheltuielilor.

Nu poate avea calitatea de document justificativ un document, respectiv o factură emisă de un furnizor în condițiile în care a această factură nu a fost achiziționată în mod legal și înregistrată în evidențele Direcției Județene de Finanțe Publice.

Spre exemplu, SC SRL, nu figurează în evidențele D.G.F.P. Harghita, iar factura seria HR ACI nr. nu a fost distribuită de către un distribuitor autorizat.

În acest sens, disp. art. 6 din H.G. 831/1997, cu modificările și completările ulterioare, sunt suficient de clare: operațiunile consemnate în formulare, care nu au fost achiziționate din sursele legale, nu pot fi înregistrate în contabilitate, iar bunurile sunt considerate fără documente legale de proveniență.

Un alt exemplu privește pe SC Covasna, care nu figurează în baza de date a D.G.F.P. Covasna, iar cele două facturi fiscale seria CV ACM nr. /01.07.2002 și nr. /28.11.2002, nu au fost achiziționate din județul Covasna.

Opinia expertului este nelegală și netemeinică deoarece, nici un text legal nu face diferențiere între documente contabile care înregistrează veniturile unei societăți și documente contabile prin care se evidențiază cheltuielile, atunci când se pune problema condițiilor pe care să le îndeplinească documentul contabil pentru a fi document justificativ.

Expertul a evidențiat faptul că suma reținută ca obligație de plată în sarcina societății contestatoare de ei, a fost corect calculată.

Astfel, că, față de considerentele expuse, va fi respinsă contestația ca nefondată.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Respinge ca nefondată contestația formulată de contestatoarea SC SRL Tg-Jiu, cu sediul în , str. , nr. județul Gorj, împotriva deciziei nr.2 din 08.01.2006, emisă de intimata DGFP Gorj, cu sediul în Tg-Jiu, str. Siretului, nr. 6, județul Gorj, împotriva deciziei de impunere nr. /31.01.2006, a raportului de inspecție fiscală nr. /18.01.2006, încheiate de D.G.F.P. Gorj.

Cu recurs.

Pronunțată în ședința publică din 10 Iulie 2007, la Tribunalul Gorj.

Președinte,

